

ἀγριομηλέα ἡ, ἀγριομηλέα Αἴγιν. ἀγριομηλέα πολλαχ. ἀγριομηλέα Πελοπν. (Ἀρκαδ.) ἀγριουμ'λέα Λέσβ. ἀγριομηλέα Μεγίστ. ἀγριομαλία Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μηλέα. Πβ. μεσν. τοπων. Ἀγριομηλία.

Δένδρα μηλεόμορφα τῆς τάξεως τῶν μηλεοειδῶν (romaceae) ΠΓεννάδ. 720 1) Ὁα ἡ ἀρία (sorbus aria varia Cretica ἢ Graeca) διαφόρων ποικιλιῶν, ἡ τοῦ Θεοφρ. (3,16,3) ἀρία, παρεμφερῆς πρὸς τὴν τρικοκκῆαν Κρήτ. Τσακων. Συνών. ἀγριοκυνδωνά 1. 2) Μεσπιλέα ἡ Ἰαπωνική (mespilus Japonica) Κρήτ. Συνών. μεσπιλέα, μουσμουλέα. 3) Ἡ μηλέα ἐν τῇ ἀγρία καταστάσει πολλαχ.

Ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀγριουμπλέα τοπων. Ἡπ. [**]

ἀγριόμηλο τό, Λεξ. Περίδ. Βυζ. ἀγριόμηλον Πόντ. (Κοτύωρ. Νικόπ. Τραπ. Χαλδ.) ἀγριόμηλο Ἡπ. Πόντ. (Ὁφ.) ἀγριόμηλο Καλαβρ. ἀγριόμουλου Καλαβρ. ἀγριόμηλο Μεγίστ. ἀγριόμηλον Κύπρ. ἀγριόμπηλον Πόντ. (Κρώμν. Σάντ.) ἀγριόμαλε Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μῆλο.

1) Ὁ καρπὸς τῆς ἀγριομηλέας 3, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἀν. 2) Τὸ δένδρον ἀγριομηλέα Πόντ. (Κοτύωρ. Κρώμν. Νικόπ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) [**]

ἀγριομήνυμα τό, Κάσ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μήνυμα.

Κακὴ ἀγγελία: Ἄσμ.

Ἐμένα ὁ καλὸς μου λείπει 'ς τὴν Ἀρμενιά,
μήτε χαρτὶ μοῦ στέλλει μήτ' ἀπολογιά,
τώρα χαρτὶ μοῦ στέλλει κι ἀγριομήνυμα,
θέλεις παντρέψον, κόρη, θέλεις ἀλήμενε

(ἀλήμενε = ἀνήμενε, ἀνάμενε). Συνών. ἀγριοχάμπαρο.

ἀγριομιλῶ σύνηθ. ἀγριομιλάω σύνηθ. ἀγριομιλῶ Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἄγρια καὶ τοῦ ρ. μιλῶ. Διὰ τὴν σύνθεσιν καὶ σημ. πβ. τὸ ἐν Προδρόμ. 1,140 (ἔκδ. Hesseling-Pernot σ. 33) ἀγριολαλῶ.

Ὁμιλῶ μὲ τρόπον τραχύν, βάνανσον κοιν.: Μὴν τοῦ ἀγριομιλῆς, γιὰτὶ χειρότερα τὸν κάνεις.

ἀγριομμάτης ἐπίθ. Ἡπ. Πελοπν. (Λακων.) κ. ἀ. ἀγριογαμμάτης Κρήτ. ἀγριομμάτ'ς Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μάτι.

Ὁ ἔχων ἄγρια ὄμματα. ὁ βλοσυρῶς προσβλέπων.

ἀγριομματιά ἡ, πολλαχ. ἀγριομματία Ζάκ. —ΔΓουζέλ. Τσάκωμ. 8 ἀγριογαμματιὰ Δ.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ματιά.

Βλοσυρὸν βλέμμα ἐνθ' ἀν.: Τοῦ 'ριξε κάτι ἀγριομματιὰς ποῦ 'ταν τρομάρα πολλαχ. Ὁ Ρόκος τὸ ἀποκρίνεται μὲ ἀγριομματιὰς ΔΓουζέλ. ἐνθ' ἀν.

ἀγριομματιάζω Θράκ. (Μυριόφ. Σαρεκκλ.) κ. ἀ. ἀγριομματιάζου Θράκ. (Μάδυτ.) ἀγριομματιάζου Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγριομματιά. Διὰ τὴν σύνθεσιν πβ. τὸ μεσν. ἀγριομματίζω ἐν Λαογρ. 1 (1909) 565, διὰ δὲ τὸ

α' συνθετ. τῶν τύπ. ἀγριογιομματιάζου καὶ ἀγριομματιάζου πβ. ἄγριογιος καὶ ἄγριος παρὰ τὸ ἄγριος.

Βλέπω τινὰ μὲ ἄγριον βλέμμα, προσβλέπω τινὰ βλοσυρῶς ἐνθ' ἀν.: Μὲ ἀγριομματίαζε καὶ τρομάξα Σαρεκκλ.

ἀγριομματούσα ἐπίθ. θηλ. Κυκλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀγριομάτης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦσα. Περί τοῦ σχηματισμοῦ τούτου καὶ τῶν ὁμοίων πβ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Ἀθηνῶν 37 (1925) 193.

Ἡ ἔχουσα ἄγριον ὄμμα, ἡ βλοσυρῶς προσβλέπουσα.

ἀγριομολόχα ἡ, Ἀθ. Κεφαλλ. Πελοπν. (Ἀρκαδ.) κ. ἀ. —Λεξ. Περίδ. Βυζ. ἀγριουμ'λόχα Θράκ. (Ἀδριανούπ.) ἀγριομολούχα Πελοπν. (Λακων.) ἀγριομολόχα Μακεδ. (Βελβ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μολόχα. Ἡ λ. καὶ ἐν χειρογρ. κώδικι τοῦ 17ου αἰῶνος «ἀγριομολόχας ρίζαν». Πβ. μεσν. ἀγριομαλάχη.

Φυτὰ τῆς τάξεως τῶν μαλαχιδῶν (malvaceae) 1) Διάφορα εἶδη μαλαχῶν τοῦ βουνοῦ τοῦ γένους τῆς μαλάχης, ἐν οἷς ἰδίως μαλάχη ἡ ἀγρία (malva silvestris), ἡ τοῦ Διοσκορ. (2,144) μαλάχη ἡ κηπευτὴ καὶ ἡ μαλάχη ἡ στρογγυλόφυλλος (malva rotundifolia) Ἀθ. Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Μακεδ. (Βελβ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ. Λακων.) —Λεξ. Περίδ. Βυζ. 2) Ἡ λαβατερία ἡ Θυρίγγειος (lavatera Thuringiata) τοῦ γένους τῆς λαβατερίας Κεφαλλ. Συνών. λεβάντα. [**]

ἀγριόμορφος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀγριόμορφους Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Τὸ μεσν. ἐπίθ. ἀγριόμορφος.

Ὁ ἔχων ἀγρίαν μορφήν, δυσειδής: Γιὰ ἰδέτι 'κεῖ, τί ἀγριόμορφους ποῦ εἶνι! Συνών. ἀγριομούρης, ἀγριομούτσουνος, ἀγριοπρόσωπος.

ἀγριομοσκέα ἡ, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μοσκέα.

Τὸ φυτὸν ροδῆ ἡ ἀειθαλῆς (rosa sempervirens). Συνών. ἀγριοτριανταφυλλέα. [**]

ἀγριομοσκεττῆα ἡ, ἀμάρτ. ἀρκομονοθετ-τῆα Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μοσκεττῆα.

Ροδῆ ἡ κυνορροδῆ (rosa canina).

ἀγριομόσκι τό, ἀμάρτ. ἀγριομώσκι Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μόσκι.

Τὸ ἀτιθάσειτον ταυρίον, τὸ οὐπω ζευχθὲν μοσχάριον.

ἀγριομοσκοκαρφάκι τό, Ἀμοργ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγριομοσκοκάρφι.

Μικρὸν ἀγριομοσκοκάρφι, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριομοσκοκάρφι τό, Ἀμοργ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. μοσκοκάρφι.

Τὸ φυτὸν ἀγριογαρίφαλο 1, ὁ ἰδ. Συνών. καρυόφυλλο. [**]

ἀγριομουγκαλίζω ἀμάρτ. ἀγριομουγαλίζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἄγρια καὶ τοῦ ρ. μουγκαλίζω.

Βοῶ ὑπερβαλλόντως καθὼς μυκώμενος βοῦς.

